

عنوان مقاله:

روش تحلیل محتوا، از کمی گرایی تا کیفی گرایی

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 7، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدرضا قائدی - گروه علوم سیاسی، واحد شهرضا، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا، ایران.

علیرضا گلشنی - گروه علوم سیاسی، واحد شهرضا، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا، ایران.

خلاصه مقاله:

تحلیل محتوا، فرآیند تبدیل کیفیت ها به کمیت ها و سپس تبدیل همین کمیت به کیفیت است. این روش، بیش تر در روند پژوهی، پژوهش های تلفیقی، بررسی تصویر واقعیت ها و نیز بررسی میزان انطباق برنامه ها با ویژگی ها و ویژگی های ساختاری و محتوایی بکار برده می شود. روش تحلیل محتوا بر این فرض بنا شده است که با تحلیل پیام های زبانی می توان به کشف معانی، اولویت ها، نگرش ها، شیوه های درک و سازمان یافتگی جهان دست یافت. این روش که در رشته های گوناگون علوم اجتماعی همچون ارتباطات، جامعه شناسی، علوم سیاسی و روان شناسی، کاربرد دارد، پژوهشگران نسبت به آن (به منزله روشی انعطاف پذیر برای تحلیل داده ها)، توجهی ویژه دارند. روش تحلیل محتوا، بین دو قطب عینی و ذهنی قرار می گیرد. به بیان دیگر، رویکرد تلفیقی تحلیل محتوا، امروزه می تواند کاربردی تر (از کمی گرایی یا کیفی گرایی صرف در تحلیل محتوا) باشد.

کلمات کلیدی:

تحلیل محتوا، روش کمی، روش کیفی، تحلیل محتوای کمی، تحلیل محتوای کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914520>

